

AUGUSTUS.

Het artikel van Dr. Kabos in de vorige aflevering helpt u op streek met de zweefvliegen. Augustus is de beste tijd voor de zeer aangename kennismaking met die fraaie dieren. Ge hoeft maar op wacht te gaan staan bij de Toortsen en bij de groote Schermbloemen, zooals Bereklauw en Engelwortel. Let er op, dat nog lang niet iedere vlieg, die zweeft, een zweefvlieg is en dat de zweefvliegen niet alleen zweven voor de mooie bloemen, maar op allerlei plaatsen, zoowel in de zonneschijn als in de schaduw. Sommige soorten kunnen heel mooi zingen, met name de groote Hoogveenzweefvlieg en ook de Bessenzweefvlieg. Ze zingen zoowel zwevend als stil zittend. Ik zou wel eens een kinematografische opname van een zingende zweefvlieg willen hebben en dan vertraagd afdraaien, om te kijken wat er werkelijk vibreert.

Vlinders, wespen en bijen geven ons ook handen vol werk. Sommige insecten hebben een voorkeur voor bepaalde bloemen. Een van de meest bekende voorbeelden is het Dikpootbijtje (*Macropis labiata*) dat strijk en zet op de gewone Wederik wordt aangetroffen en nu moeten wij in 't Westen des Lands eens alle bloeiende Wederikplanten er op aankijken, of dat bijtje zich daar wel vertoont: een zwarte bij, kleiner dan de honingbij, nog al glanzig en met dikke witte schenen aan de achterpoten.

Bij ons in Bloemendaal hebben wij nog al veel, hier en daar, de zeer mooie en sterke lipbloem Hertgespan (*Leonurus cardiaca*), tusschen twee haakjes een heerlijke plant voor den schooltuin. Nu al zeven jaren achtereen zie ik dat die bloem bij voorkeur bezocht wordt door een prachtige graafbij, de Wolbij (*Anthidium manicatum*). Als de mannetjes van de Wolbij heel in de verte een partij bloeiend Hertgespan ontwaren, dan stevenen zij er op af in de hoop en met de zekerheid er de wijfjes te zullen aantreffen en het kan dan in zoo'n streek een heel gehuil en spektakel worden van meer dan een dozijn van die groote gele bijen tegelijk. Het is een van de bezienswaardigheden in Thijsses's Hof. Ik beijver mij, om te zien te krijgen, hoe zij de wolharen afschrapen van de jonge toortsplantjes, om er hun nest mee te voeren, maar dat is mij nog niet gelukt. Het is wel heel prettig dat veel jongelui tegenwoordig genoeg gaan vinden in het waarnemen en bestudeeren van insecten.

De vogels geven ons anders in Augustus ook nog genoeg te doen. Nog zit er heel wat te broeden, maar tegelijk zien we overal troepen zich vormen en tegen het eind van de maand, is de najaarstrek in vollen gang, vooral de trek van de kleine zangvogeltjes: de nachtegaleen roodborstjes, roodstaartjes, tapuiten, paapjes, roodborsttapuiten, fitisjes, tiftjafjes, vliegen-vangers, kwikstaartjes. Vooral er op letten hoe al dat gedoe tegen den avond rustplaatsen trekt: boschjes, rietkragen, de luwte van dijken, klimopmuren e.d.

Een heel interessant verschijnsel is de zang van jonge vogels van ditzelfde jaar. Ik heb dat gehoord — en gezien — van nachtegaal, zanglijster, merel, schildvink, zwaluwen. Hoogstwaarschijnlijk zijn er nog wel veel meer, die dat doen. Die zang is kort en zacht en natuurlijk moet je er goed op letten of je wel echt te doen hebt met een vogel van de lichte van ditzelfde jaar. 't Is een heele uitzoekerij: we hebben vogels die nog bezig zijn met hun voorjaarszang, andere, die weer aan het zingen slaan na den rui en weer andere: dat zijn de trekkers uit den vreemde. In September wordt de zaak wat duidelijker.

JAC. P. THIJSSSE.